

accorderede med en Baadseier, som da med det fornødne af ham tilveiebragte Mandskab befordrer dem umiddelbart til Bestemmelsesstedet, hvorved de besværlige Standsninger i hver Bygd undgaaes. Bestiller en privat Rejsende nemlig Skyds hos Skydskafferen, befordres han kun fra Bygd til Bygd og maa i hver Bygd stifte Mandskab og Baad og derhos vente paa, at Strømmen falder til den næste Station. Med Skydsen tillands af private Personer forholdes paa samme Maade, kun er det sjældent, at Folk, der skulle bære Rejsedags m. v., gaae længere end fra Bygd til Bygd. Bestiller den Rejsende Hest, leveres den første den bedste af Bygdens Heste, man kan faae fat paa i Bygdens Hauge. Offentlig Skyds gaaer, i Modsætning til hvad her er anført, altid kun fra Bygd til Bygd og præsteres uden Betaling med Undtagelse af Rægernes Skyds i offentligt Grinde og Lagthingsmændenes Skyds, der i Henhold til Rescr. af 14de Januar 1820 og Indenrigs-Min. Skr. af 4de November 1853 begge betales af Amtsrepartitionsfonden. Autoriteternes Control med Skydsvæsenet udøves af Amtet for den offentlige Skydses Bedkommende. Med Hensyn til det Lagthinget ved Loven af 15de April 1854 § 12 g. overbragne Tilfyn er der i Praxis forholdt saaledes, at der meddeles Thinget Underretning om alt Skydsvæsenet Bedkommende, der passerer mellem hver Sessjon, hvorefter Thinget paaseer, at de bestaaende Regler ere overholdte, og, naar Klager ere indkomne, undersøger disse og henviser dem til Amtets Afgjørelse.

Ifølge de locale Forholds Medfør paahviler Skydsbyrden factist kun enkelte Bygder, medens derimod de øvrige Bygder, og det den overveiende Fleerhed, i Virkeligheden gaae frie for Opfyldelse af Skydspligten.

Det er navnlig Erkjendelsen af dette Misforhold i Forbindelse med det bestaaende Skydsvæsens andre Mangler og Savnet af bestemte Regler om dets Ordning, der bevægede Amtmanden paa Færøerne til at udarbejde tvende Udkast, henholdsvis til en Skydslov for Færøerne og til et Reglement for Skydsvæsenet sammefteds, hvilke han forelagde Lagthinget som private Forslag i dets Samling 1863. Begge Ud-

kast vedtoges med enkelte Modificationer af Thinget og tilstillebes derefter Justitsministeriet. Da dette ansaae det for nødvendigt, at Lovudkastet, forinden det forelagdes Rigsdagen, undergik forfjellige, iøvrigt mindre væsentlige Ændringer, indleedes desangaaende Brevvevling med Amtmanden, og efterat denne havde tiltraadt de fra Ministeriets Side fremkomne Bemærkninger ved Udkastet, er samme derefter i Ministeriet blevet omarbejdet i Overensstemmelse hermed.

Det saaledes udarbejdede Lovudkast gaaer ud paa deels at udjævne den Ulighed, hvormed Skydsbyrden efter det ovenfor Antydede hidtil har paahvilet den færøste Befolkning, deels i det Hele paa at tilveiebringe et bedre indrettet Skydsvæsen paa Øerne saavel i offentligt Diemed som for private Rejsende og privat Correspondance. Det er saaledes tilfigtet, at der for Fremtiden i Reglen skal erlægges Betaling for al Skyds, hvorved det skydsende Mandskab kan erholde en nogenlunde antagelig Dagløn, og at det Beløb, der er fornødent til Bestrielsen af de til Skydsvæsenet medgaaende Omkostninger, aarlig som en „Skydsskat“ paalignes Befolkningen, saaledes at der til Institutionen for hvert Aar af Lagthinget bestemmes en Sum, der først fordeles paa samtlige Øernes Communer i Forhold til deres Folkemængde, og det paa hver Commune faldende Beløb derefter lignes paa Beboerne efter de samme Regler, som gjælde for Paaligningen af Fattigskatten.

Denne Udredelsesmaade er af Lagthingets Fleertal anseet for den retfærdigste, for den, som lettest lader sig ordne, og ved hvilken de i Udkastets § 2 omhandlede fritagelser bedst kunne forsvares, da de, der fritages for den personlige Skydspligt, paa den Maade ville komme til at svare den største Skat, og Amtmanden, der tidligere havde foreslaaet Indførelsen af en Personskat, som skulde ydes af enhver Mandsperson, der har et selvstændigt Erhverv, har tiltraadt Fleertallets Forslag, idet han har erkjendt, deels at en Personskat er i Principet mindre rigtig, deels at den let vil være til Hinder for Skydsvæsenets større Udvikling, hvorhos han har bemærket, at saaledes som Skatten er fore-